

Magyar—csehszlovák vízügyi tárgyalások

Magyar—csehszlovák vízügyi tárgyalások kezdődtek hétfőn Győrött. Témája: a közös Duna-szabályozás és a hajóút kitűzésének időszaki tennivalói a közös, 142 kilométer hosszú Rajka és Szob közötti Duna-szakaszon.

A tárgyalásokon értékeltek a múlt évi szabályozási munkákat. Ezek során Rajka és Gönyű között a magyar vízügyi szervek

30 ezer köbméter követ építettek be a folyamszabályozási művekbe és 270 ezer köbméter gázló, s egyéb kotrást végeztek. A csehszlovák oldalon 27 ezer köbméter követ használtak fel és 183 ezer köbméter volt a kotrás mennyisége. Az idei program részleteiben is megállapodnak az egész héten át tartó tárgyalásokon

Bank-megbeszélés

Radovan Makics, a Jugoszláv Nemzeti Bank kormányzója Timár Mátyásnak, a Magyar Nemzeti Bank elnökének meghívására január 25—29. között hivatalos látogatáson hazánkban tartózkodott. A bankvezetők megbeszélést folytattak a két intézmény kapcsolatait érintő témákban, és véleményt cseréltek a nemzetközi pénzügyi élet időszerű kérdéseiről. A vendéget fogadta Marjai József, a Minisztertanács elnökhelyettese és Hetényi István pénzügyminiszter.

Pártszervezetek a gazdaságért

Az év első hónapja a számvetés, a visszatekintés és az új esztendő feladatait meghatározó időszak. Visszatekintve az elmúlt évre, kiemelkedő esemény volt az MSZMP Központi Bizottságának áprilisi ülése, amely felidőben értékelte a XII. kongresszus óta végzett munkát, és meghatározta további feladatait. Sokrétűen foglalkoztak a gazdasági építők munkájával, amely a pártirányításnak egyik legfontosabb területe. Többek között egyértelműen lezárta azt a vitát, amelyet némelyek a párt helyéről, szerepéről folytattak a gazdaságpolitikával kapcsolatban. Az ülésen Kádár János erről a következőt mondotta: „Le kell szögeznünk: először azt, hogy a gazdaságpolitika meghatározásában döntő szerepe van és lesz a pártnak. Másodsorban: a gazdasági munkában az állam szervező szerepe a szocializmus építésének egész korszakában megmarad. Harmadsorban: a gyakorlatban bevált gazdaságirányítási rendszerünket megtartjuk, tökéletesítésére állandó feladat...”

lehet a technikai eszközök bővítésével megalapozni. A növekedés forrása elsősorban a meglévő eszközök jobb hasznosítása, az élő munka termelékenységének, szerveztségének javítása és racionálisabb felhasználása lehet. Ennek megfelelően minden területen kiemelt foglalkozást igényel az üzem- és munkaszervezés korszerűsítése, a technológiai és munkafegyelem javítása, a dolgozók és egyes kollektívák érdeklőségének fokozása. A párt-szervek, társadalmi szervezetek feladata elősegíteni, hogy az egyes kollektívák érdeklősége közvetlenebbül függjön az általuk végzett munka eredményességétől. A népgazdaság fizetőképeségének megőrzésében, a külkereskedelmi aktívum elérésében minden gazdasági szervnek vannak feladatai. Továbbra is megkülönböztetett figyelmet követel az exportban meghatározó jelentőségű vállalatok munkája. Ösztönözzük az exportra felhasználható termékek körének bővítését, a kis tételű export növelését, az új exportképes termékek gyártását. A tőkés import helyettesítése az exporttal egyenlő értékű. Az eddigieknél nagyobb aktivitás szükséges az együttműködések kibontakoztatásában, és fokozott figyelem az államközi szerződések teljesítésében, a nemzetközi kooperációkban és a szakosított gyártási programokba való bekapcsolódásban.

miközben magasabb követelményeket támasztanak velük szemben, és szigorúbban számon kéri az eredményességet. Szolgáltatásaikra és termék-előállításukra továbbra is szükség van. Jövedelmezőségük érdekében azonban bátrabban kell élni a szervezetek korszerűsítésével, kapacitásuk átcsoportosításával, az újabb vállalkozási formákban rejlő adottságok kihasználásával. Az érdeklőségi rendszert úgy kívánatos továbbfejleszteni, hogy minél közvetlenebbül hasson a természetben résztvevőkre, jobban élve az anyag- és energiatakarékossággal, a korszerű üzem- és munkaszervezés által nyújtott lehetőségekkel.

Az építésjellegű beruházások az idén csökkennek. Mérsékeltébb lesz egyúttal az építési igény és a kapacitás közötti feszültség. Mindez kezdeményezheti a vállalkozáspolitikát kívánó építőipari szervezetektől. Szükséges, hogy keressék az új vállalkozási lehetőségeket, jobban kapcsolódjanak be a rekonstrukciós felújítási munkákba, a lakosság építési igényeinek a kielégítésébe. Nagyobb figyelmet kell fordítani az építészervezetek gazdálkodásának stabilizálására, a szervezés javítására, takarékos gazdálkodásra, az élő és holt munkával, a munkák minőségének javítására. Ugyancsak szükséges a kommunális beruházásra fordítható források is. A fő figyelmet ezért az alapellátást szolgáló kommunális fejlesztésekre, a folyamatban levők befejezésére kell irányítani. A társadalmi erő elsősorban ezekhez a célokhoz szükséges mozgósítani. A párt-szervezetekkel együtt a tanácsok, a Hazafias Népfront, a szakszervezetek, a KISZ további aktív meggyőző és szervező munkája jelenthet ehhez nagy segítséget. Különösen azzal, hogyha megmagyarázzák, hogy az életkörülmények javításában, a kommunális fejlesztésekben egyre inkább a lakosság fokozott közreműködésével lehet előrehaladás. Annál inkább, mert ezentúl a termelőüzemek pénzbeli támogatást kevésbé tudnak nyújtani.

Kincső és társai

Elapadóban vannak névadó mirigyünk. Legkisebb kócerájunk abban utánozza szupernagy vállalatunkat, hogy cégtábláján legalább ötszoros a fölírás. Egy hivatal minél kisebb, annál hosszabb a neve, mert valamilyen tévedés folytán összes fölmenő atyafiságát, lényegében alárendeltségét belefoglalják. Tartok tőle, a járássok megszüntével festik már a különböző városi rangú nagyközségi tanács végrehajtó bizottságának GAMESZ-tábláit. A rövidítés azért jön bele, mert az már olyan hosszú lenne kiírva, hogy a falra se férne rá. Hogy mi a GAMESZ? Tanulja meg, aki akarja.

Valakij szőlőt nemesít vagy almát? Nem nevet ad neki, hanem kódszámot. Rendszámot, mint az autónak: van az elején két betű és utána szám. Bábólnak járva az országban természetesen összes ígéretes kukoricafajtát egymás mellett láthattam, tábláit megjelölve. Ha most elképzdenék áradni, hogy mennyivel szebb az ötnegyvenkilences, mint az ötnegyvennyolcas (hasból írom a számokat most), néhány agronómuson kívül talán senki nem tudná, miről beszélnek. Jönnék a kombájnosok számuk van: E—516. Jön a

traktor és húzza az ilyen meg ilyen számú ekét maga után. Vetéstől az aratásig minden munkát ki lehet fejezni számokkal. Kiskutyanyak, Rókabögyös, Gatyafelnék dülői helyett római számokkal jönnek elő: a XXII-es táblába beáll az E—516 és levágja az SC—444-et. Megdicőül az ember a gyönyörűségtől, ha hallja. Tudván tudjuk, hogy nem vagyunk falanszterben, de úgy teszünk, mintha benne lennénk.

A szegedi gabonakutatók egyik csoportja elkezdte más-ként nevezni új fajtáit. Egyik búzájuk Szemes, másik Boglár, a harmadik Csongor, a negyedik Tünde (nem fogadták el a minősítésen), az ötödik Minimánó, a hatodik Tiszatáj, a hetedik Szeged. Létezik Tápé és Dorozsma nevű búza is, de mindkettő csak a jelöltségig jutott el. És itt van a legújabb, neve szerint a leg-szebb, a Kincső és talán lesz hamarosan még egy, a Korány.

Kérdezgettem a kutatókat, ők miért tartják fontosnak, hogy szép neve legyen a búzának? Könnyű volt megértenem bonyolultnak egyáltalán nem nevezhető okjeleiket: azért, így könnyebben megjegyezni őket. Azért is,

mert ha valaki meghallja a Minimánót vagy a Kincsőt, azonnal látni is akarja. Honnan veszik a neveket? Valószínűleg búzóg belőlük. Találnak egy szép szót, azonnal fölírják: jó lehet még valamire.

Régi leánynevünk a Kincső, egyik unitárius templomunk falán fába égetve olvasható, ott akadtak rá. Azt már nyelvújítóink is tudták, a frissítés egyik módja elaludt régi szavaink fölébresztése, ehhez a módszerhez folyamodtak a szegedi kutatók is.

Csupán névvel természetesen nem lehet eladni egyetlen új búzát se. A Kincső beleszületett az energiaváltságba, ami munkát és pénzt meg lehet takarítani, azt kötelező megtakarítani. Ideális helyen minden forgalomban levő fajta jól tud teremni, ez a megpróbáltatásokat is jól viseli és három betegséggel is ellenáll. Vegyszer és a vegyszerelés költséges munkája is megtakarítható így. Mérete szerint feltörpe, gyökérzete jó, kalásza kopasz, és az összes eddiginél korábban érik.

Termelők körében nagy az érdeklődés iránta. Eddig másfél vagon vetőmagot állítottak elő, negyven hektáron termelik most, és számláik szerint összesen már 800—1000 hektárra elegendő magot tudnak adni. Korai-ságban remélhetőleg hamar lesz vetélytársa, a hivatalos elismerés útjait járó Korány név éppen erre a tulajdonságra utal.

Gyakran állnak elő új fajtával a szegedi kutatók, noha hihetetlenül nagy munka van minden újdonosság mögött. A Kincső bejelentő lapján sok név szerepel, in-tették is a kutatókat, más-kor vonják rövidebbre a listát. Előfordulhat tehát, hogy ez az utolsó alkalom minden résztvevő név szerinti említésére, hadd soroljam föl valamennyit: Barabás Zoltán, Parádi László, Kertész Zoltán, Matuz János, Beke Béla, Vinczéné T. Ilona, Csósz Lászlóné, Mesterházy Akos, Schultz Józsefné, Kozács József, Gera József, Szokol Szilárdné, Parádi Lászlóné, Szabellédy Lajosné. A Kincsőt egyébként olaszországi természetűre is megvásárolták.

Horváth Dezső

Popán Imre köszöntése

Papdi József, Popán Imre és Berta István

Szegeden született 1909. január 30-án. Egy ember, aki békeletelek vallja magát. És mindenkiféleképp annak. Újra és újra az azóta városrészre avasztalt telep gondjaira, bajaira tereli a szót.

„Amikor odaköltöztünk, 1930-at irtunk még családi otthonnak hívták a telepet. Pontosabban szólva azt a néhány házat, ami akkor már megvolt.” — mondja, s hozzátesszi: „Ma már gyárak is vannak.” Büszkén mondja.

Popán Imre, a hajdani kubikos 1923 óta vesz részt a munkásmozgalomban. Párttagságát 1936-tól ismer-ték el. A földmunkások szakszervezetében kezdett dolgozni; röplapokat terjesztett, népszerűsítette a munkásoknyvtár rendezvényeit. Az eszméért mindig bátran kiállt. 1937-ben

egyik szervezője a téglagyári sztrájkoknak. Részt vállalt a választási harcokban.

1945-től 1958-ig nyugdíjba vonulásáig rendőri szolgálatot teljesített. Alapszervezeti párttitkár, propaganda volt; az ellenforradalom idején teljesítette szolgálati kötelességeit. Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el. Vitrinjében ott van a Szolgálati Érem bronz és ezüst fokozata is.

Popán Imrét, a Szocialista Hazáért Erdemrend kitüntetettjét tegnap délelőtt a szegedi pártbizottságon Papdi József, a megyei pártbizottság titkára és Berta István, a városi pártbizottság titkára köszöntötte 75. születésnapján. Átadták neki a megyei pártbizottság emléklapját és a Lenin-plakettét.

A lakossági szolgáltatásról

Tegnap, hétfőn délután tartotta ülését a Hazafias Népfront városi elnöksége mellett működő Fogyasztók Városi Tanácsa. Tagjai értékelték a Komfort Csongrád megyei Szolgáltató Ipari Szövetkezetnek a lakossági szolgáltatásban végzett munkáját. Az ülésen ott volt dr. Solymosi Margit, az MSZMP Szegedi városi bizottságának munkatársa is.

A szövetkezet a korábban ismert ipari és építőipari jellegű valamint úgynevezett személyi szolgáltatáso-

1.

A határozat ennek szellemében foglalkozik a gazdasággal kapcsolatos pártmunka új követelményeivel, szemléleti és munkamódszerbeli megújulásának igényével. Mindez kifejezésre jut abban, hogy a párt elvi, politikai eszközökkel segíti a gazdaságpolitika érvényesülését. A pártirányítási módszereinek ennek érdekében jobban kell igazodnia a társadalmi, gazdasági változásokhoz.

Az 1984-es esztendőben fontos tennivaló a párt-szervezeteknek, -alapszervezeteknek a gazdaságpolitikai határozatok végrehajtásának megszervezése, elsősorban a határozatokból adódó helyi politikai feladatok kimunkálása, és a személyekre szóló teendők kijelölése révén. Ezek együttesen nélkülözhetetlenek a párt vezető szerepének továbbberősítéséhez a társadalom építésének legérzékenyebb területén, a párt gazdaságpolitikájának megvalósításában.

A gazdasági munka feltételei az elmúlt évben ismeretesen tovább szigorodtak. A vállalatok egyre közvetlenebbül érezték a kedvezőtlen világgazdasági hatásokat. A fizetőképeség megőrzése, az egyensúly javítását szolgáló folyamatok irányítása érdekében az év közben kormányzati intézkedések is kellettek. A vállalatok és szövetkezetek gyorsabb alkalmazkodással, fegyelmeltebb, a tartalékokat jobban hasznosító gazdálkodással alapvetően megfelelték a követelményeknek.

Az idén a teljesítmények növelését kisebb mértékben

2.

Továbbra is kiemelt feladat az energiagazdálkodás javítása, az energiatakarékosság. Legnagyobb megta- karítás a cseppfolyós szénhidrogének mellőzésével érhető el. Ahol az adottságok lehetővé teszik, célszerű, hogy a vállalatok és mezőgazdasági szövetkezetek a hálózatfejlesztéssel összhangban szélesebb körben áttérjenek a gázfelhasználásra. Ez vállalati és lakossági összefogással érhető el. Gyorsításra vár a fahulladékok és melléktermékek energetikai célú hasznosítása. Az anyagtakarékossági program végrehajtásáért tudatos, a tervezési és gyártási folyamat egészére kiterjedő elemző munkára van szükség. Az anyagfelhasználás költségtényezőinek feltárása és csökkentése minden üzemben állandó követelmény.

A gazdasági stabilitás javításában továbbra is nagy jelentőségű az alapterveken kívüli tevékenység. Az a feladat, hogy a közgazdasági szabályozók szigorításának hatásait kiküszöböljék. Ebben az üzemeknek felül kell vizsgálniuk egyes részlegek működését,

3.

Sokrétű, feszített követelményt támasztanak az 1984. évi gazdasági feladatok minden területen. Az egész társadalom minden dolgozójának egyetértő, aktív közreműködésére van ehhez szükség. A cselekvő politikai légkör megteremtése és megőrzése a párt-szervezetek, minden kommunista alapvető feladata. A teendők viszont területenként, üzemenként differenciáltan jelentkeznek. Tovább nő a helyi politikai és gazdasági vezetés felelőssége, az egyes kollektívák öntevékenysége-nek a szerepe. Ebben a munkában fokozott feladat hárul a városi, községi, üzemi párt-szervezetekre, a tanácsokra, a szakszervezet és a KISZ üzemi területi szerveire. Továbbra is a párt-szervezetek kötelessége, hogy a kezdeményező, az újat vállaló vezetőket és a kollektívákat mindenekelőtt ők támogassák, tőlük kapjanak ösztönzést.

A helyi célok kitűzésében és a mozgósításban továbbra is nagy erőt jelent a gazdasági és társadalmi szervek együttműködése, amelynek erősítésével, fejlesztésével még sikesebben léphetünk előre.

A. A.